

[Ole Vig Jensen]

skabe sammenhæng og koordinere uddannelserne for de 16-19-årige, og vi må gøre en alvorlig indsats over for arbejdsmarkedets parter i et forsøg på at få skabt plads også på arbejdsmarkedet til vore unge. Det eneste, vi ikke kan holde til, er, at vi har så mange unge, der går ledige, ikke alene for deres egen skyld, men også fordi det betyder en fare for samfundet.

Kultur- og uddannelsesafsnittet var forholdsvist nøjsomt, men jeg indrømmer, at i forhold til de bemærkninger, der kom under tiltrædelseserklæringen, og som fik mit parti til at tale om, at nu så det ud til, at vi skulle have en kulturpause, må man i hvert fald indrømme, at der i åbningstalen og den skriftlige redegørelse er tegn på, at regeringen vil tage en række initiativer på det kulturelle område. Vi har dog naturligvis hæftet os ved, at det er noget, man vil overveje, det er noget, man vil tilstræbe, og det er noget, man vil undersøge. Der er for lidt pågaaenhed fra regeringens side. Her vil vi godt forsøge at fastholde regeringen på nogle af de områder, hvor den ønsker at tage et initiativ, og vi vil gerne medvirke.

På uddannelsesområdet er det væsentligste, der siges, noget, der vedrører folkeskolen, og det er ikke ret meget. Vi erkender da fra det radikale venstres side, at der kan være behov for nogle justeringer på folkeskoleområdet, men jeg vil gerne sige, at vi er af den opfattelse, at den lov, der kun har fået lov til at virke i meget kort tid, må virke lidt længere, før vi tager fat på større ændringer. På den anden side medvirker vi gerne til at give fagene historie og idræt en bedre placering, men jeg fristes naturligvis til at spørge undervisningsministeren: hvordan skal vi få det gjort? Hvordan skal vi skabe plads?

Vi er mere forbeholdne over for regeringens initiativer vedrørende det, der kaldes prøver og karakterer, bl. a. fordi prøverne ikke er gennemført i deres fulde udstrækning, vi er kun i den første fase, og det er ejendommeligt at lave om på det, før man har set det fulde resultat af, hvordan en sådan nyformulering af de prøver vil virke, som vi kender under denne folkeskolelov.

Vi synes faktisk, at der er helt andre problemer knyttet til den moderne skole. Med den korte tid, der er til rådighed, vil jeg sige, at jeg synes først og fremmest, det er de mange sociale opgaver, som i dag lægges

over på skolen, der er behov for at vi også i dette ting får drøftet ordentligt igennem og sikret et initiativ over for. Jeg føler, at det er en overordentlig svær opgave for skolens medarbejdere i dag at løse de opgaver, som samfundet har en forventning om at de skal løse.

Vi deltager gerne i mere dybtgående drøftelser af folkeskolens forhold, og jeg vil gerne sige, at der er helt klart behov for, at vi har et sigte under de drøftelser, nemlig at give bedre muligheder og vilkår for de svageste elever i folkeskolen. De bliver stadig taberne under den form, hvorunder folkeskolen udvikler sig i disse år helt i strid med de intentioner, som vi også lagde til grund for den folkeskolereform, som vi har været med til at gennemføre.

Så må jeg til afslutning komme med nogle enkelte bemærkninger mere om det politiske samarbejde her i tinget. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det har fået en særlig dimension med den tale, som udenrigsministeren holdt ved venstres landsmøde, og som jeg har haft lejlighed til at læse i avisen. Heraf forstår jeg, at det radikale venstre ikke blev inddraget i regeringen, fordi resultatet så hele tiden ville blive et 2-1-resultat. Hvis udenrigsministeren havde været her, ville jeg have spurgt ham: hvad mener ministeren med det? 2-1 til hvem? Det forekommer mig, at det radikale venstre har en lang tradition for et godt samarbejde med partiet venstre. Der er en række områder, hvor vi har noget til fælles: frihedstraditionerne i dansk skole- og uddannelsespolitik, vort ønske om at styrke de små samfund, lokaliseringspolitikken. Der var en række områder, hvor vi ved deltagelse i regeringssamarbejdet kunne have sagt 2-1 måske, men hvor det var venstre og radikale, der havde ydet deres bidrag. Det er lige så givet - deri har ministeren vel ret - at der er en række andre områder - og jeg har måske netop nævnt et par stykker af dem i dag - hvor vi sammen med socialdemokratiet ville gennemføre vigtige ting på det økonomiske område, på det boligpolitiske område og på det sociale område.

Jeg tør nok sige på udenrigsministerens foranledning: jeg tror ærlig talt, det var blevet en bedre regering, hvis det radikale venstre havde deltaget. Det kan godt være, at det var kommet til at stå 2-1 adskillige gange, men jeg tror, at det havde været med mu-